

KLIMATICKÉ KLASIFIKÁCIE POUŽITÉ PRE PODUNAJSKÚ NÍZINU

Klimatické klasifikácie obvykle vyjadrované pomocou klimatických oblastí slúžia na to, aby sa nimi vyjadrilo komplexné, spoločné pôsobenie hlavných klimatických prvkov. Keďže klíma kraja závisí predovšetkým od všeobecnej cirkulácie, dobrý názor o začlenení Podunajskej nížiny do klimatických zón podá klimatické triedenie podľa B. P. Alisova, ktorý pri klimatickej klasifikácii vzal za základ výskyt vzduchových hmôt. Podobne bude na mieste ukázať, do akej klimatickej zóny patrí Podunajská nížina podľa triedenia W. Köppena, ktorý za základ klasifikácie vzal najmä rozšírenie a výskyt rastlinstva. Také začlenenia Podunajskej nížiny sú, pravda, z hľadiska delenia klímy na celom povrchu zeme. Preto okrem celkového triedenia našej oblasti bude potrebná aj podrobnejšia klasifikácia, špeciálna, ktorá je užitočná pri použití na menšie oblasti.

Podľa B. P. Alisova naša republika patrí do mierneho pásma, v ňom do oblasti atlanticko-kontinentálnej, pričom Podunajská nížina je už na prechode do oblasti kontinentálno-európskej. Charakteristickou vlastnosťou mierneho pásma je, že v ňom po celý rok prevládajú vzduchové hmoty mierneho pásma, že tu po celý rok prevláda prúdenie od Atlantického oceána. Výskyt vzduchových hmôt arktického pôvodu a subtropického pôvodu je pomerne zriedkavý a vyvolá vždy výrazné anomálie v priebehu meteorologických prvkov. Vzduchové hmoty postupom od Atlantiku nad pevninou sa postupne transformujú, pretvárajú na vzduch kontinentálny, čo sa často prejavuje už na Podunajskej nížine, najmä v lete, takže prúdenie od západu je na vodné pary pomerne chudobné, vzduchová hmota má ráz už kontinentálnej vzduchovej hmoty. Výskyt spomenutých vzduchových hmôt práve dáva prv opísaný ráz podnebia na Podunajskej nížine.

Podľa Köppenovej klasifikácie, ktorý tiež vyznačil klimatické oblasti na celej zemi a ktorého klasifikácia sa často používa, Podunajská nížina patrí do oblasti mierne teplej s dostatočnými zrážkami. Je to oblasť označovaná ako oblasť *C*, ktorej charakteristikou je, že má priemernú teplotu za najchladnejší mesiac v roku pod 18°C a nad -3°C . Köppenovo triedenie pre Československo rozviedol svojho času J. Hromádka. Pre Slovensko ho znova doplnil M. Konček, ktorý ukázal, že na Podunajskej nížine máme klimatické podoblasti *Cbx* alebo s označením *Cxb* a *Cfb*. Pomocou písmena *f* je vyznačené, že zrážky v roku sú rovnomerne rozložené, pomocou písmena *b* sa vyjadruje, že aspoň v štyroch mesiacoch je priemerná teplota nad 10°C , na rozdiel od podoblasti *a*, kde najteplejší mesiac je nad 22°C . Písmenom *x* sa zdôrazňuje, že hlavné zrážky v roku padajú koncom jari alebo začiatkom leta, pričom druhá časť leta je pomerne suchá. Hlavná časť Podunajskej nížiny má teda klimatický ráz vyjadrený značkou *Cxb*, príslahlé doliny *Cfb*, lebo v dolinách hlavné zrážky padajú už v júni alebo až v júli. Treba ešte zdôrazniť, že klimatická oblasť *Cfb* býva označovaná ako klíma bučín, naproti tomu nasledujúca príbuzná klimatická oblasť *Dfb* je už klímou dubov. Podľa základnej charakteristiky klimatickej oblasti *C* však vidíme, že Podunajská nížina je už na hranici mierne teplej oblasti; veď januárové teploty sú už blízko -3°C izoterme, ktorá rozhraničuje oblasti s miernou zimou, zimou prímorského rázu, od zimy klímy boreálnej s teplotami v januári pod -3°C , klímy príznačnej pre kontinentálny priebeh teploty.

Niekedy sú v literatúre náznaky, že na Podunajskej nížine máme stepnú klímu. Klimatickou hranicou pre step pri rovnomernej rozloženej zrážkach je podľa W. Köppena $r = 2 \cdot t + 14$, kde t je priemerná ročná teplota v stupňoch Celzia a r sú priemerné ročné zrážky v cm. Ak do výrazu dosadíme hodnoty napr. z Komárna, kde priemerná ročná teplota je $9,8^\circ\text{C}$ a priemerný ročný úhrn zrážok $55,5$ mm, vidíme, že $55,5$ je väčšie ako $2 \cdot 9,8 + 14$, (33,6). Pri priemernej teplote Komárna mali by sme prirodzenú step, ak by na Podunajskej nížine boli zrážky v priemere asi 340 mm, avšak u nás sú v priemere o 200 mm vyššie.

Köppenovu klasifikáciu doplnil pre naše územie A. G r e g o r. Zdôraznil, že hranica pre stepnú oblasť podľa W. Köppena je dobre vyjadrená pre prirodzený porast, pre lesy, ktoré majú za daných podmienok dostatok vlhky pre svoj vzrast, avšak poľnohospodárske plodiny pri tom môžu trpieť suchom. Preto ako hranicu pre suchu v poľnohospodárstve zaviedol empirický výraz $r = 3 \cdot t + 14$, kde význam značiek je ten istý ako v predchádzajúcom výraze. Pri priemernej teplote Komárna je hranicou pre suchu v poľnohospodárstve ročný úhrn zrážok v priemere asi 440 mm. V prípade Komárna sa teda už vyskytnú roky, keď je zrážok menej, ako je hraničný údaj pre suchu v poľnohospodárstve. Suchu v poľnohospodárstve podrobnejšie zhodnotil M. M i n á ě r a zaviedol „priemernú vlhkovú istotu“, ktorou rozumel hodnotu $(R - 10 \cdot r) : t$, pričom R znamená priemerný ročný úhrn zrážok v mm príslušného miesta a ostatné značky majú význam ako v predchádzajúcich výrazoch. Minář vypočítal rozdiel medzi skutočným a hraničným množstvom vlhky pre poľnohospodárske suchu a určil, koľko z tohto rozdielu pripadá na 1°C priemernej ročnej teploty. Vo svojej práci ukázal, že medzi vlhkovou istotou a výskytom suchých rokov je pekná súvislosť. Podľa vlhovej istoty vymedzil a označil oblasti v Československu podľa suchosti takto:

Vlhková istota	Výskyt suchých rokov	Označenie oblasti
od -4 do 0	nad 50%	najsuchšia
od 1 do 7	$50-25$	silne suchá
od 8 do 14	$25-15$	stredne až mierne suchá
od 15 do 21	$15-5$	prechodná
od 22 do 28	} $5-0$	mierne vlhká
od 29 do 35		stredne vlhká
od 35	—	silne vlhká až najvlhkejšia

Hodnoty vlhovej istoty vypočítané pre vybrané stanice z Podunajskej nížiny uvádzame v tab. 1 v stĺpci k_M .

Podľa údajov v tab. 1 vidíme, že na juhu Podunajskej nížiny máme silne suchú oblasť, kde sa podľa vyhodnotenia M. Minářa vyskytujú suché roky v $50-25\%$ prípadov, čo značí, že ročný úhrn zrážok pre poľnohospodárske plodiny každý druhý až štvrtý rok je nedostatočný. Mapové vyhodnotenie vlhovej istoty neprinášame, lebo bolo už publikované. Ďalej treba uvážiť, že ročný chod zrážok na Podunajskej nížine je pre poľnohospodárske kultúry málo výhodný tým, že leto je tu pomerne pri vysokých teplotách suché. Preto vyhodnotenie kraja jedine na základe priemernej ročnej teploty a priemernej ročnej zrážok nie je dosť vystihujúce, hoci pre celkovú orientáciu je vhodné.

Pri klimatickom hodnotení kraja občas sa u nás používa aj Langov daždový faktor, pričom sa ním rozumie podiel ročného množstva zrážok v mm a priemernej ročnej teploty v $^\circ\text{C}$. S. L a n g rozdelil povrch zeme podľa svojho faktora tak, že oblasti s faktorom do 40 označil ako arídne, oblasti od 40 do 160 ako humídne, pričom oblasť s faktorom $40-60$ má ráz stepí, resp. saván, oblasť od 60 do 100 patrí lesom, od 100

Tabuľka 1

Koefficienty ku klimatickým klasifikáciám

Stanica	k_M	k_L	I_z
Bátovce	21	74	20
Bojná	16	70	1
Bratislava-VČ	17	68	13
Bratislava-Dvorník	16	68	5
Dunajská Streda	7	58	-39
Hurbanovo	8	60	-28
Jánošíkovo na Ostrove	6	57	-47
Jurová	9	60	-25
Kolárovo	8	59	-37
Komárno	6	57	-47
Kráľová pri Senci	9	61	-25
Leopoldov	10	62	-26
Levice	15	67	-2
Modra	25	77	57
Neded	5	57	-47
Nitra	10	62	-22
Nové Mesto nad Váhom	17	69	6
Nové Zámky	5	57	-43
Okoč — Asód	5	56	-49
Oponice	14	67	-15
Piešťany	15	68	-3
Smolenice	34	86	84
Šamorín	9	61	-23
Štúrovo	6	56	-45
Topoľčany	14	67	-5
Trnava	10	62	-23
Trnovec nad Váhom	7	59	-29
Veľké Ludince	15	67	-24
Vráble	12	64	-25
Zlaté Moravce	17	70	5

 k_L = Langov dažďový faktor, k_M = vlhová istota podľa M. Minára, I_z = index zavlaženia podľa M. Končeka.

do 160 vysokým lesom. M. Minár zhodnotil územie Československa podľa Langovho dažďového faktora. Hodnoty tohto faktora podľa priemerov zrážok a teploty z obdobia 1901—1950 sú uvedené v druhom stĺpci tab. 1 pod k_L . Ako vidieť, na južnej časti Podunajskej nížiny je dažďový faktor pod 60. Mali by sme tu mať ako prirodzený ráz krajiny step. Minárovo vyhodnotenie mapove neprinášame, lebo bolo publikované.

Ak porovnáваме vyhodnotenie kraja podľa vlhovej istoty a podľa Langovho dažďového faktora, ukáže sa, že

$$k_M = \frac{R - 30(t + 7)}{t} = k_L - 30 - 210 : t$$

Keďže priemerná ročná teplota na Podunajskej nížine je medzi 10—9 °C, tretí člen rovnice je medzi 21—23, takže vlhová istota na Podunajskej nížine je Langov dažďový faktor zmenšený o 51 na juhu a o 53 na severe oblasti.

Ukázali sme tu zámerne na súvislosť medzi obidvoma koeficientami, lebo Langov faktor je v klimatickej literatúre citovaný a zhodnotený, takže ho možno použiť aj na vlahovú istotu podľa M. Minára.

Hlavným nedostatkom spomenutých faktorov je, že majú za základ priemernú ročnú teplotu a priemerný ročný úhrn zrážok a neberú do úvahy ročný chod zrážok. Už na území našej republiky — práve na Podunajskej nížine — máme z hľadiska hospodárenia s vodou pre poľnohospodárske kultúry nepriaznivý ročný chod zrážok; leto je pomerne suché a zima je pomerne vlhká. V našej republike máme však oblasti, kde letné zrážky sú výrazné, zima je zasa pomerne suchá. Preto zvoliť spomenuté faktory pre porovnanie krajov čo do suchosti zdá sa nám nie najvhodnejšie. Napríklad podľa vlahovej istoty M. Minára boli by v Československu najsuchším miestom severozápadné Čechy v závetrí Krušných hôr, kde vlahová istota má záporné hodnoty. Podľa Langovho dažďového faktora najsuchšia oblasť je na južnej Morave a na južnom Slovensku a len potom v severných Čechách. Pre určenie suchosti kraja bude dobre vziať do úvahy aj pôsobenie vetra, ktorý môže nedostatok vlhky zvýšiť.

Na základe ročného chodu zrážok podal klimatické vymedzenie oblastí M. Končeka, ktorý na Slovensku vyznačil 3 hlavné oblasti:

1. horsko-pevninskú oblasť s jednoduchým ročným chodom zrážok, pričom v lete je výrazné maximum a v zime výrazné minimum,
2. prechodnú oblasť, kde amplitúda ročného chodu zrážok je veľmi tlmená, zrážky sú rovnomerne rozdelené po celý rok.
3. polostepnú oblasť, kde hlavné maximum zrážok je v máji, vedľajšie v októbri, pričom leto je pomerne suché.

Podľa Končekovho vymedzenia máme na Podunajskej nížine na juhu polostepnú oblasť, v priľahlých dolinách, ktoré sú pokračovaním nížiny, prechodnú oblasť.

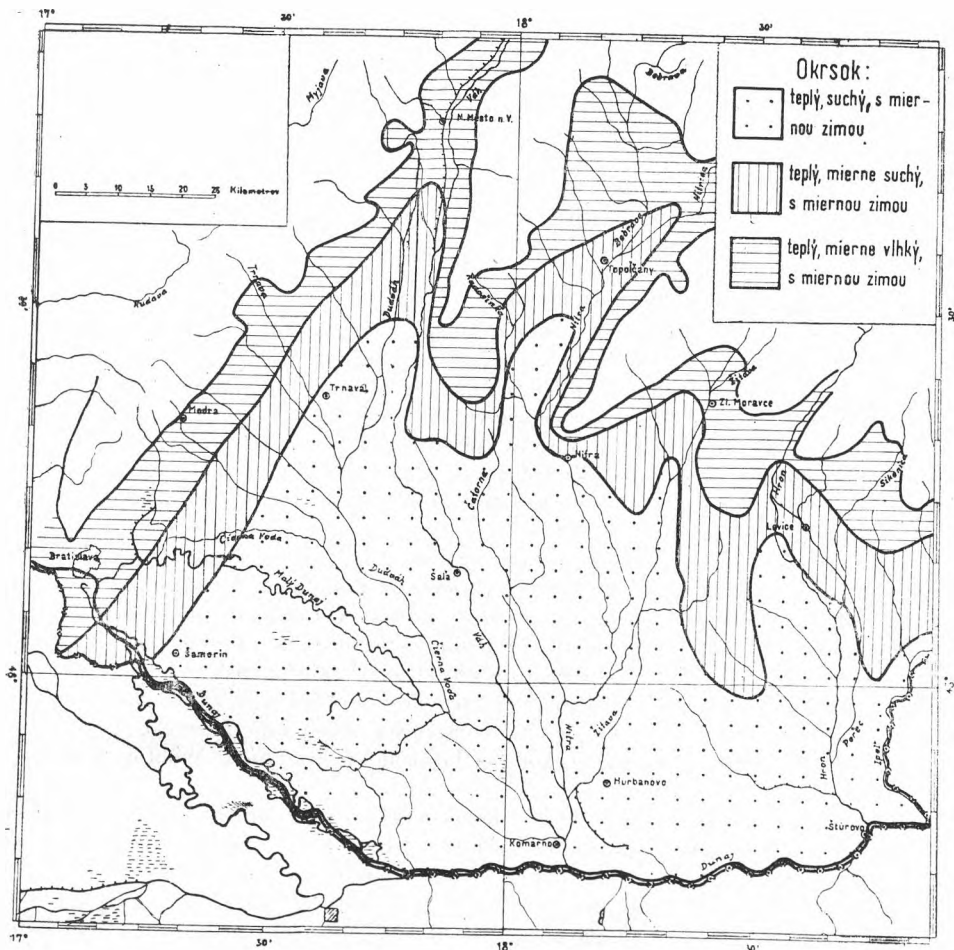
K vymedzeniu klimatických oblastí prispel Konček ešte ďalšou štúdiou, v ktorej ukázal, že zásohu vlhky, ako ju vyjadroval Thornthwaite pomocou indexu vlhka, možno dobre vyjadriť empirickým výrazom, pomocou tzv. *indexu zavlaženia*:

$$I_z = \frac{R}{2} + \Delta r - 10t - (30 + v^2),$$

kde

- R = úhrn zrážok v mm za apríl až september,
- Δr = kladná odchýlka zrážok za zimu (december až február),
- t = priemerná teplota za apríl až september,
- v = priemerná rýchlosť vetra o 14 hod. v m/sek. v celom vegetačnom období apríl až september.

Ako vidieť, výpočet indexu zavlaženia závisí od zrážok, teploty, ako aj rýchlosti vetra vo vegetačnom období. Ďalej môže byť ovplyvnený zimnými zrážkami, ak majú výdatnosť nad 105 mm. Vypočítané indexy zavlaženia pre vybrané stanice na Podunajskej nížine prináša tab. 1. Mapové vyjadrenie bolo publikované a je zrejmé aj z pripojenej mapky klimatických oblastí. M. Konček ukázal, že jeho index zavlaženia sa rovná trojnásobku indexu vlhka, že je teda citlivejší a preto vhodnejší pre menšie územie. Hodí sa na vymedzenie klimatických oblastí Československa. Hodnoty indexu zavlaženia prináša tab. 1 pod I_z . Ako vidieť, hodnoty indexu zavlaženia sú medzi -49 (Okoč-Asód) až 86 (Smolenice). Podľa Thornthwaitovho vyhodnotenia oblasť s indexom zavlaženia od 0 do -60 patrí do oblasti C_1 s označením sucho-subhumídna, oblasť s indexom zavlaženia od 0 do 60 patrí do oblasti C_2 vlhko-subhumídnej, s hodnotami od 60 do 120 do oblasti B_1 s označením humídna oblasť.

Mapka 1. Klimatické oblasti na Podunajskej nížine.

Podľa indexu zavláženia vidíme, že Podunajská nížina patrí k oblastiam prechodným od aridných do humídnych a že k horám, ako ukazujú Smolenice, vlhkosť značne pribúda.

Index zavláženia podľa M. Končeka bol jedným zo základných kritérií, podľa ktorých sa vymedzili klimatické oblasti Československa, spracované pracovnou skupinou odborníkov z Československej akadémie vied, Slovenskej akadémie vied, odborníkov z meteorologických ústavov univerzity v Prahe a v Bratislave a pracovníkov Hydrometeorologického ústavu. Klimatické oblasti pre Podunajskú nížinu zachytené na tejto mape prináša mapka 1.

Podľa návrhu spomenutých odborníkov delí sa Československo na tri hlavné klimatické oblasti, pričom kritériom pre delenia sú teplotné charakteristiky. Vymedzila sa takto oblasť teplá, ohraničená izolíniou 50 letných dní (obdobie 1926—1950), resp. líniou začiatku žatvy ozimnej raži pred 15. júlom, ďalej oblasť mierne teplá, vymedzená jednak izolíniou prv spomenutou, jednak izotermou priemernej júlovej teploty v Čechách do

15 °C, na Slovensku do 16 °C, a napokon oblasť chladná, ktorá je nad posledne spomenutou izotermou.

Dalším kritériom na vymedzenie klimatických okrskov bol Končekov index zavlaženia. Pracovná skupina, ktorá vyhodnotila klimatické oblasti pomocou indexu zavlaženia, označila oblasti

- pri I_z pod -20 ako suché,
- pri I_z od -20 do 0 ako mierne suché,
- pri I_z od 0 do 60 ako mierne vlhké,
- pri I_z od 60 do 120 ako vlhké,
- pri I_z od 120 vyššie ako veľmi vlhké.

Poznamenávam, že toto označenie plne nesúhlasí s Thornthwaitovým odstupňovaním, ktoré sa použilo na rozlíšenie polôh v Československu.

Kombináciou kritéria podľa teploty a indexu zavlaženia možno na území Československa vymedziť polohy, ktoré sa pomenovali ako podoblasti. Pribráním ďalších klimatických charakteristík možno ešte detailnejšie rozlíšiť klimatický ráz krajiny, takže z klimatických podoblastí sa vymedzili klimatické okrsky. Klimatické delenie nechceme tu podrobnejšie rozvádzať. Podali sme len stručnú charakteristiku na vysvetlenie klimatického náčrtu pre Podunajskú nížinu.

Na Podunajskej nížine, ak ju uvažujeme bez ohraničujúcich hôr, máme len teplú oblasť. Na južnej časti podľa indexu zavlaženia je podoblasť, ktorá sa označuje ako teplá, suchá, s miernou zimou, t. j. v priemere nad -3 °C v januári a s dlhším slnečným svitom, t. j. so slnečným svitom nad 1500 hodín vo vegetačnom období. Táto oblasť patrí podľa Končekovho kritéria k najsuchším oblastiam Československa. Je to oblasť, kde teploty sú vôbec najvyššie, kde slnečný svit je vôbec najdlhší, a to najmä za vegetačného obdobia. Podľa mapky 1 vidíme, že táto teplá, suchá oblasť zaberá prevažnú časť Podunajskej nížiny od Šamorína na východ, od Leopoldova, Šurianok, Vrábľov a od Levíc na juh.

Od západu a severu je teplý, suchý okrsk obstúpený pásom, ktorý predstavuje klimatický okrsk charakterizovaný ako teplý, mierne suchý (index zavlaženia medzi -20 a 0), s miernou zimou (priemerná teplota za január je nad -3 °C). Tento klimatický okrsk je pomerne úzky pred úpäťm Malých Karpát. Má málo nad 10 km šírky, je typický pre pahorkatiny na západ a východ od Nitry a pre pahorkatiny oddeľujúce dolný tok Hrona od Žitavy.

Tretí klimatický okrsk na Podunajskej nížine na prechode od svahov Malých Karpát a hôr, ktoré na severe ohraničujú nížinu, je označený ako teplý, mierne vlhký, s miernou zimou. Tvorí obklopujúci pás prechádzajúceho okrsku. Je dôsledkom pribúdania zrážok pre blízkosť hôr, lebo za južných porúch sú južné a na juhovýchod obrátené svahy náveternou stranou k dažďonosným prúdeniam a tak sú tu bohatšie zrážky. V ostatných klimatických prvkoch, najmä v teplote niet medzi klimatickými okrskami väčšieho rozdielu. Hlavným oddeľujúcim znakom na Podunajskej nížine je práve len index zavlaženia.

Vcelku teda vidíme, že na Podunajskej nížine máme teplú klimatickú oblasť s jej troma okrskami, pre ktoré je typickou mierna zima, na rozdiel od východoslovenskej nížiny, kde je tak isto teplá oblasť, ale s typickou chladnou zimou (januárový priemer teploty pod -3 °C) pre väčšiu kontinentálnosť východného Slovenska.

Z hodnôt indexu zavlaženia (tab. 1) vidieť, že Smoleuice majú index, ktorý by ich zaraďoval do vlhkej podoblasti; index zavlaženia majú nad 60. Pri vymedzovaní klimatických okrskov sa nechcelo zavádzať až príliš podrobné delenie kraja. Vynechal sa okrsk v teplej oblasti, kde index zavlaženia je nad 60, lebo takých miest je v Českoslo-

vensku len veľmi málo a sú na prechode do mierne teplej oblasti, kde sú vlhké oblasti hojne zastúpené.

Ak pokladáme Končekov index zavláženia, keďže sa opiera o doložené Thornthwaitove štúdie, za dobrého ukazovateľa hospodárenia s vlhcou a tým určovateľa suchých a vlhkých oblastí, po porovnaní so suchými областями Čiech, kde index zavláženia je tak isto pod -30 , môžeme tvrdiť, že Podunajská nížina a najsuchšie oblasti Čiech patria do jedného klimatického okrsku, označeného ako suchý. Zvláštnosťou suchých okrskov v Čechách a na Slovensku je, že na okolí Slaného a Žateca pri nižších zrážkach a pri nižšej teplote dostane sa rovnaký efekt suchosti ako pri vyšších zimných zrážkach na Podunajskej nížine a pri vyššej teplote najmä v lete. Ak ďalej uvážime, že na Podunajskej nížine sucho je vystupňované ešte dlhým slnečným svetom vegetačného obdobia, dlhším ako 1500 hodín, právom možno tvrdiť, že Podunajská nížina patrí k najsuchším oblastiam Československa. Záverom ešte pripomenieme, že je aj najteplejšou oblasťou nášho štátu, a to podľa všetkých teplotných ukazovateľov.

*Hydrometeorologický ústav,
Bratislava-Koliba*

LITERATÚRA

1. Alisov B. P., Berlin J. A., Michel V. M., *Kurs klimatologii III*, Leningrad 1954. — 2. Gregor A., *Thornthwaiteova metoda pozorování sucha a vlhka*. Meteorologické zprávy II, č. 3. — 3. Konček M., *Prispevek k charakteristike klímy Slovenska na základe zrážkových pomerov*. Geographica Slovaca I. Hromádkov sborník, Bratislava 1949. — 4. Konček M., *Index zavláženia*. Meteorologické zprávy VIII, č. 4. — 5. Köppen W., *Das geographische System der Klimate. Handbuch der Klimatologie I*, Teil. C, Berlin 1936. — 6. Minář M., *Dešťové faktory v Československé republice*, Praha 1948. — 7. Minář M., *Oblasti suchého a vlhkého podnebí polních kultur v Československé republice*, Praha 1948. — 8. *Klimatické oblasti Československa* (Mapa a text z Atlasu podnebí Československa); v tlači.

Штефан Петрович

КЛАССИФИКАЦИЯ КЛИМАТОВ В ПРИМЕНЕНИИ К ПОДУНАЙСКОЙ НИЗМЕННОСТИ

В статье дается обзор классификаций климатов, применявшихся в Подунайской низменности. Рассматривается самая общая классификация Б. П. Алисова, в которой за основу подразделения принято преобладание воздушных масс определенного типа круглый год. Упомянуется об определении климата Подунайской низменности по схеме В. Кеппена. Затем приводится классификация М. Минаржа, который по „обеспеченности влагой“ определил частоту засушливых годов в Чехословакии и подразделил по своему индексу территорию нашей республики на области от самых сухих до самых влажных. Классификация М. Минаржа сопоставляется с определением климата рассматриваемой области по дождевому фактору С. Ланга; отмечается, что практически определения той и другой классификации очень сходны. Упомянуется о предложенном М. Кончком подразделении области по годовому ходу осадков и об его „индексе увлажнения“; последний взят в качестве одного из критериев определения климатических областей Чехословакии. Указываются и остальные критерии для выделения климатических областей Чехословакии.

В заключение дается обзор отдельных климатических участков Подунайской низменности на основании климатологической карты Чехословакии. Данные показывают, что в Чехии и в Словакии степень „сухости“ сухих областей одинакова, но тогда как в западных областях меньше влаги и температуры ниже, в южных областях Подунайской низменности — больше осадков и более высокие температуры.

Перевод со словацкого В. Андрусовой

Объяснение карты

Карта 1. Климатические области Подунайской низменности.

DIE KLIMATISCHEN KLASSIFIKATIONEN, DIE FÜR DIE DONAUTIEFEBENE
VERWENDET WERDEN

Der Beitrag bringt eine Übersicht der klimatischen Klassifikationen, die für die Donautiefebene verwendet wurden. Er geht von der allgemeinen Klassifikation von B. P. ALISOV aus, bei der das Auftreten der Luftmassen im Jahr die Grundlage der Klassifikation ist. Weiter erwähnt er die klimatische Eingliederung der Tiefebene nach dem KÖPPEN'SCHEN Schema. Dann führt er die Klassifikation von M. MINÁŘ an. Dieser bewertete nach der Gewissheit der Befeuchtung das Auftreten der trockenen Jahre in der Tschechoslowakei und teilte mit Hilfe seines Index das Gebiet der Republik in Regionen ein — von der trockensten bis zur sehr feuchten. Die Klassifikation von M. MINÁŘ wurde auch mit der Bewertung des Gebiets nach dem LANG'SCHEN Regenfaktor verglichen, wobei es sich zeigte, dass beide Klassifikationen praktisch identische Bewertungen ergaben. Weiter wird hier die Einteilung des Gebiets von M. KONĚK nach dem Jahresgang der Niederschläge erwähnt, sowie der „Befeuchtungsindex“ von M. KONĚK, der als Grundlage für eines der Kriterien zur Bestimmung der klimatischen Gebiete in der Tschechoslowakei genommen wurde. Es werden auch die übrigen Kriterien zur Feststellung der klimatischen Gebiete in der Tschechoslowakei angeführt.

Der Beitrag bringt zum Abschluss eine Übersicht der klimatischen Subregionen, die sich in der Donautiefebene befinden, und zwar nach der Karte der Klimagebiete der Tschechoslowakei. Bei der Bewertung zeigte sich, dass die Trockengebiete in Böhmen und in der Slowakei nach dem „Trockenheitsgrad“ gleich sind, wobei der westliche Teil der Republik bei geringeren Niederschlägen und niedrigeren Temperaturen die gleiche Trockenheit aufweist, wie der südliche Teil der Donautiefebene bei mehr Niederschlägen und bei höheren Temperaturen.

Aus dem Slowakischen übersetzt von R. Lindner

Erklärung zu der Karte

Karte 1. Die klimatischen Regionen in der Donautiefebene.